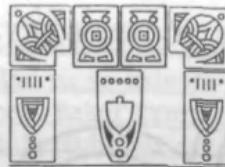
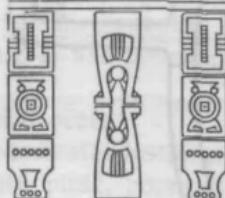

15. X. 1844

24. XI. 1906

Domovini !

O, vdova tožna, zapuščena,
ti mati toliko sirot,
s krvjó, solzámí napojena,
ki bol poznaš le, nič dobro,
oj, mati vdanega ti sina,
oj, zlata mati — domovina !

Ti krasna si, krasnejše ni,
kar jih obseva zarja dneva;
krepostna si, vsa vredna ti,
da krona venča te kraljeva !

A trnjev le tvoj venec je,
in rod tvoj rod-mučenec je;
sovražni svet te le prezira,
prezira te in te zatira !

Kdaj to gorje pač mine ti ?

Kdaj se oko ti vjasni kalno?
Kdaj slečeš to obleko žalno,
kdaj solnce zlato sine ti?
O, da z močjó in srečo, slavo,
ne s krono trnjevo nebo
ovilo bi ti sveto glavo —
kako bi jaz ti pel glasno !

A ker nihče ne šteje te,
ker ves te svet tepta z nogami,
jaz ljubim tem srčneje te,
jaz ljubim tem zvesteje te,
a ljubim te s solzámí !
Oj, mati moja domovina,
ljubezen moja ti edina,
Bog čuvaj dobrotljivi te,
Bog živi te, Bog živi te !

S. Gregorčič.

O p o m b a u r e d n i š t v a : Prekrasno Gregorčičeve pesem „Domovini“ priobčujemo v proslavo desetletnice smrti našega ljubljenega in nepozabnega pesnika, ki smo jo praznovali dne 24. novembra 1916. — Naučite se to pesem na pamet in je nikoli ne pozabite ! — „Zvonček“ je o Gregorčiču že obširneje pisal, in sicer v V. letniku na strani 280—282 ter v VIII. letniku na strani 20. — Opozarjam na ta dva spisa ! — Slava spominu miljenca slovenskega naroda — pesnika in proroka Simona Gregorčiča !